

**Hof van Cassatie
van België**

**Cour de cassation
de Belgique**

Memorandum

**Memorandum 2019 van de zetel en het parket van het Hof van Cassatie
aan de informateur van de nieuwe federale regering**

BOUWSTENEN & PIJLERS

**UNIFORMITEIT EN KWALITEIT
VAN TOEGANKELIJKE RECHTSPRAAK**

**AUTONOMIE OP MAAT
VAN HET HOF VAN CASSATIE**

**CONCRETE MAATREGELEN
&
MEER EFFICIËNTIE**



Inleiding.- Een doeltreffend Hof van Cassatie	1
Eerste deel.- De aandachtspunten	3
Tweede deel.- De beginselen van een autonoom beheer voor het Hof	6
Derde deel- Concrete maatregelen	9
Besluit	12
Contact	13

Inleiding.- Een doeltreffend Hof van Cassatie

1. In België waakt het Hof van Cassatie over de rechtseenheid en het heeft daartoe een uitleggingsbevoegdheid van de norm die de rechters bindt voor de rechtsvraag die door het Hof wordt beslecht.

Het hedendaags recht is uiterst complex geworden. Het gevaar neemt toe dat het recht van de sterkste opnieuw de regel wordt. Het is dus essentieel voor eenieder die in België woont dat hij of zij zich tot een sterk, standvastig en doeltreffend Opperste gerechtshof kan wenden.

Het Hof moet zich immers dagelijks uitspreken over strafrechtelijke, sociaalrechtelijke, burgerrechtelijke, handelsrechtelijke, fiscaalrechtelijke en zelfs over de tuchtrechtelijke kwesties van de vrije beroepen, zaken waar de menselijke en economische belangen vaak aanzienlijk zijn.

Zijn beslissing geeft richting aan de wijze waarop de Belgische maar ook de buitenlandse rechters en procureurs die rechten toepassen.

Zijn tussenkomst in de loop van een gerechtelijke procedure levert een vertraging op van de definitieve regeling van het geschil en dient dus binnen afzienbare tijd plaats te vinden. Zo houdt het Hof van Cassatie rekening met de bezorgdheid van de rechtzoekende om snel een antwoord te krijgen waarna de rechtspleging kan worden voortgezet voor een rechter die het materiële geschil beslecht; het voorkomt aldus dat er collaterale geschillen opduiken en, een niet onbelangrijk aspect, het beperkt de financiële impact van dat buitengewoon rechtsmiddel voor de in het geding betrokken partijen, dit alles binnen aanvaardbare grenzen.

Het Hof van Cassatie beschermt alle burgers tegen slecht gewezen recht. Het is daarom essentieel dat het goed is uitgerust met personele en materiële middelen om te allen tijde garant te staan voor de rechtszekerheid.

2. De pacifiërende opdracht van het Hof van Cassatie wordt negatief beïnvloed door zorgwekkende fenomenen die op constructieve, flexibele en vernieuwende wijze tegemoet moeten worden getreden door niet te aarzelen om buiten de formele paden te treden en door de klassieke dogma's van het openbaar bestuur te overstijgen.

Die fenomenen bestaan in essentie in de gelaagdheid van het recht, de beperkte toegang tot de juridische informatie en een onduidelijke beheerstructuur bij de rechtbanken in het algemeen en bij het Hof van Cassatie in het bijzonder. Die aandachtspunten worden bondig uiteengezet in het eerste deel van dit memorandum.

3. Het tweede deel is gewijd aan de beginselen die het Hof noodzakelijk acht om op zijn niveau ervoor te zorgen dat een autonoom beheersmodel een meerwaarde betekent en de kwaliteit van zijn dienstverlening garandeert.

4. Het derde deel somt een reeks op korte en middellange termijn te implementeren maatregelen op, waarvan de meeste budgettair neutraal zijn, teneinde de efficiëntie op verschillende niveaus te verhogen.

5. Ten slotte, nemen de besluiten van het memorandum de absolute prioriteiten van het Hof over.

* *
*

Eerste deel.- De aandachtspunten

“ Er bestaat voor geheel België één Hof van Cassatie. Dit Hof treedt niet in de beoordeling van de zaken zelf”.

Met deze bepaling beklemtoont artikel 147 van de Grondwet de fundamentele opdracht van het Hof van Cassatie, nl. te waken over de rechtseenheid binnen de jurisprudentie van onze hoven en rechtbanken. Daarnaast vervult het Hof ook een rechtsvormende opdracht, nl. ervoor te zorgen dat de wettelijke bepalingen bij de tijd blijven. In een federale staat met soms uiteenlopende rechtsculturen en gevoeligheden vervult het Hof aldus met zijn streven naar rechtseenheid een te koesteren functie. Het Hof kan echter deze centrale rol in ons rechtsbestel enkel maar naar behoren vervullen indien de grondvoorwaarden voor een doelmatig functioneren blijvend worden verzekerd.

De volgende aspecten vertonen hierbij belang:

1. Absolute prioriteit: kwaliteit en uniformiteit

Voor het Hof van Cassatie, is en blijft kwaliteit een prioriteit en slaagt het Hof er tot nog toe in zijn kerntaak zo goed als mogelijk uit te oefenen. Dankzij de volgehouden inzet van de magistraten en de ondersteunende diensten wordt de ambitie van een doorlooptijd van één jaar gehaald voor 60 procent van de zaken, en wijst het Hof over het ganse jaar en in alle materies, meer of evenveel arresten dan er cassatieberoepen zijn ingesteld zodat het aantal hangende zaken niet oploopt en de gemiddelde behandelingsduur van de zaken globaal gesproken onder controle blijft. De cijfers, elk jaar gepubliceerd in het jaarverslag van Hof spreken een duidelijke taal en geven een beeld van de werklast van het Hof.

De toestand is evenwel uiterst precair en laat niet toe gepast te reageren wanneer zich wijzigingen voordoen in de instroom, bv. ingevolge nieuwe wetgeving.

Een verdere kwaliteitsvolle dienstverlening vereist minstens dat het volledig kader van de magistraten op soepele wijze wordt ingevuld, dat het kader van de advocaten-generaal wordt verhoogd met twee eenheden en dat de magistraten kunnen rekenen op voldoende deskundige ondersteuning van referendarissen en op een aangepaste administratieve bijstand van het gerechtspersoneel, zowel wat de griffie als het parketsecretariaat betreft. In dit verband wordt dan ook een uitbreiding van het kader van de referendarissen en de magistraten met opdracht alsook van het voornoemd administratief gerechtspersoneel beoogd.

2. Autonoom beheer: essentie en duidelijkheid

Ten tweede moet helaas worden vastgesteld dat, meer dan vijf jaar na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de wet van 18 februari 2014 betreffende de invoering van een verzelfstandigd beheer voor de rechterlijke organisatie, de concretisering van het aangekondigde model zonder resultaat is gebleven, noch voor de colleges van de zetel en van het openbaar ministerie, noch voor het Hof van Cassatie.

De hele rechterlijke orde bevindt zich dus al geruime tijd in een moeilijke en oncomfortabele positie: zij zit midden in een hervorming waarvan enkel de contouren zijn geschetst en het eindpunt onduidelijk is.

Nochtans heeft het Hof met het oog op het implementeren van voormelde wet diverse constructieve voorstellen gedaan. Het eerste voorstel dateert van 2017, was goedgekeurd door de Inspectie van Financiën en was gesteund op een begrotingsmodel op grond van een dotatie. Het Hof stond erop dat de aanvankelijk toegekende middelen in overeenstemming zouden zijn met de noden en dat ze in de tijd zouden worden gewaarborgd. Het model werd verworpen omdat hierover op politiek vlak geen eensgezindheid kon bereikt worden.

Het Hof ging hierna over tot het opmaken van een tweede voorstel dat steunde op een jaarlijkse begrotingsaanvraag die na goedkeuring door de Inspectie van Financiën zou overgezonden worden naar de minister van Justitie, waarop het begrotingsontwerp in de regering zou worden besproken en tenslotte zou worden opgenomen in de aan het parlement voorgestelde begroting dat dan in fine over de toewijzing van de middelen zou beslissen. Dit model van autonoom beheer werd evenmin aanvaard.

De voorwaarden die telkens door de regering worden vereist maken het concept van autonomie van het Hof inhoudsloos.

De te lange overgangsperiode voor het implementeren van de wet van 2014 en de ermee gepaard gaande besluiteloosheid wekt bezorgdheid, brengt de efficiënte werking van de rechterlijke instellingen in het gedrang, en maakt de drie entiteiten machteloos in het verzekeren van een effectief beheer. Dit alles noopt tot een dringende politieke keuze: ofwel wordt afgezien van het autonoom beheer in zijn huidige versie, onder behoud wat reeds op het vlak van bestuursondersteuning bestaat, en zorgt de centrale administratie zoals voorheen voor de logistieke ondersteuning zodat de magistratuur zich kan concentreren op zijn kerntaak van het rechtspreken, ofwel wordt werk gemaakt van het realiseren van het project zoals de wetgever dit in 2014 heeft gewild, met dien verstande dat voor het Hof rekening is gehouden met de versoepeling van het regelstelsel van de wet van 2014 opgenomen in het door het Hof voorgesteld model, dat de essentie van het autonoom beheer op cassatieniveau optimaal implementeert.

Duidelijkheid over welke richting het autonoom beheer uitgaat en het desgevallend hiertoe beschikbaar stellen van de vereiste technische en budgettaire middelen is primordiaal.

Het spreekt voor zich dat het Hof kan meehelpen om de nodige dialoog tussen alle betrokkenen te ondersteunen.

3. *Polymorphe rechtsorde*

In de derde plaats moet gewezen worden op de *meergelaagdheid* van ons rechtssysteem en de uitdaging van de toenemende globalisering. Deze leiden tot een grotere complexiteit van de rechtsvragen en tot een dialoog met andere nationale en supranationale rechtscolleges zoals het Hof van Justitie (EU) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is van het grootste belang voor ons land dat het Hof voldoende is uitgerust om in deze context zijn opdracht op geloofwaardige wijze te blijven vervullen.

Het Hof heeft de ambitie en ook de *know how* om een volwaardige speler te zijn ten aanzien van buitenlandse en binnenlandse hoogste rechtscolleges, maar moet hiertoe wel de nodige middelen krijgen. Om die rol te kunnen spelen moet het Hof als volwaardige en evenwaardige partner van de wetgevende en de uitvoerende macht aanzien worden en is het voorstander van een constructieve dialoog.

4. *Uitdaging van een toegankelijke rechtspraak*

Ten vierde heeft het Hof weliswaar als doel de ordening en de eenmaking van het recht te waarborgen door het gezag van zijn arresten, maar dit volstaat op zich niet. De gerechtelijke wereld, en bij uitbreiding de burger, moet immers op de hoogte zijn van de rechtspraak van het Hof, wat vereist dat die ruim toegankelijk is. Omgekeerd geldt ook voor de cassatierechter zelf dat wanneer hij bestaande (nationale of internationale) rechtspraak uit het oog verliest, zijn rechtspraak aan gezag inboet.

Het verderzetten van het actueel restrictieve beleid van de overheid inzake documentaire bronnen dreigt evenwel te leiden tot een te schaarse verspreiding van de jurisprudentie van het Hof, waardoor de kans op juridische dwalingen toeneemt. Het Hof verwijst in dit verband naar het memorandum inzake de juridische documentatie dat door de drie hoogste rechtscolleges van het land werd opgesteld.

* *

*

Tweede deel.- De beginselen van een autonoom beheer voor het Hof

Dit memorandum wil echter niet alleen uiting geven aan de hierboven geschetste bezorgdheden, maar beoogt tevens op constructieve wijze aan de formateur aanbevelingen te richten om de krachten te bundelen en op de bestaande problemen een antwoord te bieden.

Hieronder worden daarom een aantal voorstellen geformuleerd met betrekking tot het gewenste model van autonoom beheer.

De vraag is: welk autonoom beheer voor de entiteit cassatie?

Het gewenste model zou volgens ons zo mogelijk de volgende beginselen moeten nastreven:

1. Het scheidingsbeginsel

Het financieringsmechanisme van de Uitvoerende macht kan niet zomaar worden overgezet naar Justitie aangezien de rechterlijke macht een afzonderlijke grondwettelijke macht is.

De middelen van de hogere gerechtshoven en van de rechtbanken van hun rechtsgebied moeten onderscheiden worden van middelen van de regering, wat met name doenbaar is door middel van een dotatie, door een specifiek programmabudget of door kredieten waarvan de benaming van weinig belang is zolang ze maar rechtstreeks onder het toezicht van het Parlement worden geplaatst.

2. Het eerlijkebeginsel

Het is niet het budget dat de opdracht moet bepalen. Wel integendeel, het budget moet worden bepaald door de omvang van het aantal zaken en de noodzakelijke structuren om daar het hoofd aan te bieden. Dit moet niet *top-down* maar *bottom-up* worden aangepakt.

De autonomie zou illusoir zijn als het budget alleen maar uit vaste kosten zou bestaan. Een aanzienlijk deel van de kredieten moet de functionerings- en investeringskosten dekken zodat aan het Directiecomité, bijgestaan door een gespecialiseerde dienst, een beslissingsautonomie wordt gelaten.

De implementatie van dat beginsel houdt in dat het Hof een autonomie wordt verleend die niet louter een *beheer*- maar ook een *beslissingsautonomie* is. Beslissingsautonomie betekent dat het Hof als een volwaardige partner wordt beschouwd in de discussie over de omvang van de middelen die het gepast acht om zijn opdracht te verwezenlijken.

Als het begrotingsdebat wordt ingevoerd tussen het Hof en de Uitvoerende macht houdt de gelijkheid van de partijen in het debat in dat het Hof over een mogelijkheid van beroep beschikt bij het Parlement als de Minister de aanspraken van het Hof afwijst.

3. Het zekerheidsbeginsel

De kredieten die Justitie worden toegekend moeten hoe dan ook zeker worden gesteld. Wanneer ze tijdens de uitvoeringsperiode in vraag worden gesteld, is geen echte beheerautonomie mogelijk.

Eenzijds zou een programmawet een legislatuurovereenkomst moeten uitwerken voor Justitie. Van die wet wordt verwacht dat ze een opwaardering van de rechterlijke instellingen mogelijk maakt, door een progressieve herfinanciering tijdens de volledige legislatuur.

Anderzijds wenst het Hof dat er een einde komt aan de preventieve techniek van bevriezing van de kredieten, waarvan de toepassing op Justitie, onder de vorm van budgettaire reguleringsmaatregelen die de moderniseringsprocessen bij de rechtscolleges slechts schoksgewijs doen vooruitgaan.

4. Het transparantiebeginsel

Het financieringsmechanisme van het Opperste gerechtshof moet toelaten de kosten te verduidelijken van de verschillende elementen die nodig zijn voor het beheer van het Hof. Dat veronderstelt dat het Hof over een zeer competente steundienst zou beschikken, met personeel dat een aangepaste permanente opleiding krijgt, dat het Hof over een performant boekhoudmodel zou beschikken met een analytische boekhouding die gevoed wordt met de gegevens uit de periodeboekhouding, en ten slotte dat de beheersorganen van het Hof ondersteund worden met software voor budgetbeheer met een geautomatiseerde controle van de uitgaven per post.

5. Het flexibiliteitsbeginsel

Als het Hof dan toch autonoom moet zijn, wenst het optimaal de toegekende budgetten te beheren teneinde strategische keuzes te kunnen maken inzake functionering en investering. Er is een minimum aan functionaliteit vereist. Een volledige voorbestemdheid van de kredieten zou de beheersautonomie volledig uithollen.

6. Het stimuleringsbeginsel

Het zou toegestaan moeten zijn een reserve aan te leggen teneinde de investeringen op lange termijn te financieren, om het hoofd te kunnen bieden aan onverwachte omstandigheden en het gerecht te motiveren om zijn eigen werking te optimaliseren. Een aanzienlijk percentage van de door het Hof gerealiseerde besparingen zou aan het Hof moeten worden teruggegeven zodat het belang krijgt bij de verbetering van zijn beheer. Die mogelijkheid, die in de financieringswet zou moeten worden opgenomen, moet worden overwogen naar analogie met de artikelen 78 en 80 van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.

7. *Het liquiditeitsbeginsel*

Voor zover mogelijk dient het budget aan het rechtscollege te worden toegekend in het begin van het jaar voor het gehele begrotingsjaar, veeleer dan te worden opgesplitst in gedeeltelijke betalingen die de regelmatige betaling van rekeningen verhinderen en aldus afbreuk doen aan een goed beheer.

Er kan worden overwogen af te wijken van artikel 80 van de wet van 20 mei 2003 door minstens 85 % van de toegekende middelen over te maken in het begin van het begrotingsjaar, hetwelk samenvalt met het burgerlijk jaar. De totaliteit van het bedrag kan niet in het begin van het jaar worden toegekend omdat, overeenkomstig de wet, een budgettaire controle plaatsvindt tijdens het eerste kwartaal van het jaar. De tweede en laatste tranche zou het Hof dan toegekend moeten worden in de loop van de maand na de stemming van de eerste begrotingscontrole in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

8. *Het controlebeginsel*

Het Hof meent dat het contraproductief is zijn rechtsprekende opdracht, die duidelijk omschreven en strikt bebaken is, aan een beheersovereenkomst te onderwerpen met de voorgedij die daarmee gepaard gaat.

De controles *ex ante* als bepaald bij koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve begrotingscontrole en de controle door de federale interne auditdienst bedoeld in het koninklijk besluit van 4 mei 2014 zijn evenmin onmisbare instrumenten voor de beoordeling van uitmuntendheid. Het Hof zal wel zijn eigen interne audit organiseren om de betrouwbaarheid van de interne controle, het risicobeheer en het goed bestuur te evalueren.

* *
*

Derde deel- Concrete maatregelen

Dit derde deel somt een aantal maatregelen op die zich op korte en middellange termijn opdringen, enerzijds om de werking van het Hof in zijn huidige organisatie te verbeteren (A) en anderzijds om tegemoet te komen aan bepaalde moeilijkheden bij de uitlegging of toepassing van wetten waarop in het jaarverslag van de procureur-generaal aan het Parlementair Comité belast met de wetsevaluatie is geattendeerd(B).

A. De werking van het Hof

1. *Benoemingen en rekruteringen in het algemeen*

- Versnelling van de benoemingsprocedures
- Frequentere publicaties om te beletten dat wervingsreserves inhoudsloos worden
- Upgrading van sommige lonen (waarbij eventueel kan worden overwogen om de bestaande aanwervingsprocedures bij wet te wijzigen)
- Verhoging van het personeelsbestand van de advocaten-generaal met twee eenheden (zie supra tweede deel; akkoord ex ante van de Inspectie van financiën)
- Invoering van een mechanisme waarbij de oorspronkelijke rechtsprekende taken van de twee magistraten-korpschefs-managers van het Hof automatisch worden overgenomen

2. *Referendarissen en magistraten met opdracht*

- Opvulling van de personeelsformatie van de referendarissen (ministerieel besluit van 9 februari 2001) en uitbreiding met twee eenheden).
- Inrichting van het taalexamen voor referendarissen door het Hof om de lange termijnen inherent aan de SELOR-procedures te beperken.
- Doorstroming van referendarissen van het Hof naar de magistratuur mogelijk maken om een geregelde rotatie binnen dat korps te bewerkstelligen (zie jaarverslag 2015 van het Hof, p. 156, en 2016, p. 142).

3. *Dienst Overeenstemming der teksten*

- Versterking van de personeelsformatie van die vertaaldienst of zijn juridisch statuut van de wettelijke opdracht van het Hof aanpassen (artikel 28 van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken)¹), die een rechtstreekse impact heeft op die

¹ De arresten van het Hof van Cassatie worden uitgesproken in de taal van de rechtspleging.. De arresten uitgesproken in het Nederlands of in het Frans worden respectievelijk vertaald in het Frans of in het Nederlands. Wanneer de bestreden beslissing in het Duits is geweest, wordt het arrest bovendien vertaald in die taal. De vertalingen worden gemaakt onder toezicht van de leden van het Hof van Cassatie die daartoe door de eerste voorzitter worden aangewezen..

dienst, zodat de rechtzoekende opnieuw binnen een redelijke termijn in zijn moedertaal kennis kan nemen van de jurisprudentie van het Hof.

4. *Evaluatie van de magistraten van het Hof*

- Vereenvoudiging van de evaluatiemethode van de magistraten met de klemtoon op de pertinentie van het functioneringsgesprek.

5. *Budget*

- Berekening van de kostprijs van de Commissie voor schadevergoeding van onwerkzame voorlopige hechtenis en van de administratieve bijstand van het Hof aan het evaluatiecollege van het openbaar ministerie (transparantiebeginsel).

6. *Informatica*

- Progressieve vernieuwing van de basis informaticatool van het Hof (SYSCASS)
Modernisering en opwaardering van de webstek van het Hof

7. *Beheer van het Hof*

- Invoering van een mechanisme waarbij de oorspronkelijke rechtsprekende taken van de twee magistraten-korpschefs-managers van het Hof automatisch worden overgenomen door een benoeming buiten kader van een magistraat of een afvaardiging ambtshalve van een magistraat via een oproep tot kandidaatstelling
- opheffing van de consensusvereiste voor het directiecomité van het Hof (art. 185/2, § 2 ; jaarverslag 2015 van het Hof, p. 144; Parl. St., Kamer en Senaat, 17 oktober 2014, nr. 0435/001 en 6-39/1, pp. 3 tot 7)
- Ontwikkeling van de steundienst met de klemtoon op het multidisciplinair en polyvalent profiel van de leden (zie punt A.4 supra)

8. *Infrastructuur*

- Aansturing van beheer en restauratie van het Justitiepaleis van Brussel

B. *Gerechtelijke procedures*

Infra een niet-volledige lijst van budgettaire neutrale suggesties:

- Toepassing van de proceduretermijnen die van kracht zijn voor de voorlopige hechtenis op de vrijheidsberoving van vreemdelingen (zie tekst van dit voorontwerp, reeds in 2016 overgezonden aan de Minister van Justitie in de plechtige openingsrede van de procureur-generaal bij de aanvang van het gerechtelijk jaar 2019)
- Versoepeling van de procedure van onttrekking van de zaak aan de rechter wegens wettige verdenking in strafzaken (art. 545 Wetboek van Strafvordering)

- Invoering van de verplichte tussenkomst van een advocaat met gecertificeerde opleiding voor iedere vordering tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens wettige verdenking door een andere partij dan het openbaar ministerie («Voorstellen *de lege ferenda* » in Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2015, p. 148)
- Invoering van de verplichte tussenkomst van een advocaat bij het Hof in fiscale zaken (zie «Voorstellen *de lege ferenda* » in Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2016, p. 148)
- Uitwerking van een middel voor het onmiddellijk afvoeren van querulante vorderingen
- Uitwerking van een procedure van niet-toelaatbaarheid van het burgerlijk cassatieverzoekschrift, naar het voorbeeld van de procedure van niet-toelaatbaarheid van cassatievoorzieningen in strafzaken
- Instellen van een stelsel waarbij de partij die na een vernietiging, de zaak opnieuw aanhangig maakt bij de een burgerlijke rechtbank, geen financiële inbreng behoeft
- Hervorming van de zogeheten procedure inzake voorrecht van rechtsmacht (Voorstellen *de lege ferenda*» in Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2017, Larcier, 2018, en www.cass.be, p. 150 en volg., punt 4, en *ibid.*, 2019, p. 136, punt 1)

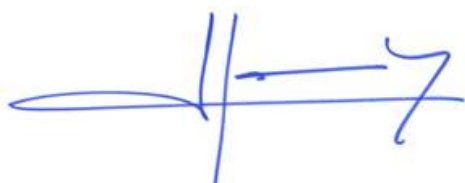
Er wordt overigens verwezen naar het jaarverslag « *de lege ferenda* » van de procureur-generaal aan het parlementair comité belast met de wetsevaluatie. Dat verslag bevat een toenemend aantal suggesties voor wetgevende aanpassingen, die terug te vinden zijn in de jaarverslagen van het Hof.

Dat nuttig mechanisme van natuurlijke samenwerking tussen Hof en Parlement opnieuw onder de loep te nemen met het oog op een betere rendabiliteit van de geleverde inspanningen dient te worden verfijnd.

Besluit

De zetel en het parket van het Hof wensen de uitvoering van deze voor ons land fundamentele taakstelling van het Hof van Cassatie gewaarborgd te zien door :

- Het versterken van het noodzakelijk menselijk kapitaal en het verzekeren van een optimale toegang tot juridische bronnen zodat het Hof door de kwaliteit en het gezag van zijn arresten, de eenmaking van het recht kan waarborgen op nationaal vlak en zich tegelijk ook op internationaal vlak kan handhaven.
- Het toekennen van verantwoorde financiële middelen die het Hof toelaten zijn voor de Staat en zijn burgers belangrijke kernopdracht op optimale wijze te vervullen. Dit vereist een herfinanciering van Justitie en het stopzetten van het bevrozen van de werkingskredieten
- Een autonoom beheer dat gesteund is op een dotatie of een toegekende werkingsenveloppe waarvan de controle rechtstreeks gebeurt door het Rekenhof en het Parlement
- Het in aanmerking nemen van de voorstellen *de lege ferenda* door het parlement.



De procureur generaal

André HENKES



De eerste voorzitter

Beatrijs DECONINCK

Contact



Hof van Cassatie van België

Justitiepaleis - Poelaertplein 1 - 1000 Brussel

Secretariaat van de procureur-generaal

✉ par.cassat@just.fgov.be

☎ 02/508.62.96

Secretariaat van de eerste voorzitter

✉ secr.cass@just.fgov.be

☎ 02/508.62.74